

## Arrest

nr. 89 601 van 12 oktober 2012  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Keniaanse nationaliteit te zijn, op 12 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 18 juni 2012 met referentienummer 18512.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 augustus 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat K. VINCKE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### ***"A. Feitenrelaas***

*U verklaarde de Keniaanse nationaliteit te bezitten en tot de Luo-etnie te behoren. U werd geboren in Kisumu en groeide daar op. Uw ouders overleden beiden toen u nog jong was. Na hun dood werd u van uw zussen gescheiden en werd u opgevoed door uw tante langs vaderszijde, Christine. Haar echtgenoot Henry misbruikte u, maar uw tante Christine geloofde dat niet, tot ze u met hem betrapte.*

Daarop zette ze u uit haar huis en stuurde u naar Cornel, de broer van Henry, die met zijn gezin in Karapul woonde. Cornel was een dronkaard, die avances maakte en ermee dreigde dat hij u zou dwingen te huwen met een oude man. Hij weigerde ook om uw schoolgeld te betalen, terwijl uw moeder u (en uw zussen) hiervoor nochtans geld had nagelaten. U schreef een brief naar uw tante langs moederszijde, Jael, waarin u uw uitzichtloze situatie uitlegde. Zij nodigde u uit om bij haar in Nairobi te komen wonen. In 2003 ontmoette u Samy (N.), die tot de Kikuyu-etnie behoorde, en in 2004 begon u een relatie met hem. In het midden van 2005 gingen jullie samenwonen in Nairobi. Op 25 december 2009 deed hij u een huwelijksaanzoek; u was dolgelukkig en jullie hielden dezelfde dag nog een feestje. Toen Samy de volgende ochtend thuiskwam zei hij dat hij tot de Mungiki behoorde en stelde hij ook enkele voorwaarden aan jullie huwelijk; u moest FGM ondergaan; u moest uw naam veranderen en u moest toetreden tot de Mungiki. U weigerde dit en hij werd kwaad en dreigde ermee u te zullen doden als u zou wegllopen. Enkele dagen later ging u naar het politiekantoor in de wijk South Sea, Nairobi om er klacht in te dienen tegen uw vriend, omdat u FGM diende te ondergaan en niet wilde huwen met iemand van de Mungiki. De agent van dienst vroeg of u bewijzen had, en u antwoordde ontkennend. Hij adviseerde u om terug naar huis te gaan en beloofde u dat hij u opnieuw zou contacteren. 2 dagen later belde hij u op met de vraag om naar het politiekantoor te komen. Toen u zich daar aanbod zat dezelfde agent die u enkele dagen ervoor had ontvangen in het politiekantoor koffie te drinken met Samy. U begreep dat de politie aan de zijde van Samy stond en keerde daarop terug naar huis. Samy mishandelde u nadien en zei dat hij u overal zou vinden. Enkele dagen later verliet u het huis en ging u naar Nakuru bij uw vriendin Margaret. Omdat Nakuru de regio was waar Samy vandaan kwam raadde Margaret u aan om uw hoofd te bedekken als u buitenkwam. Aanvankelijk deed u dat, maar na enkele maanden was u het beu. U vermoedt dat iemand van de Mungiki u daar zag, want een groep jongens had Margaret en haar gezin bedreigd en gezegd dat u terug naar huis moest komen. Midden augustus 2010 vertrok u naar Mombasa, waar uw collega Vivien u uitnodigde. Ze stuurde u vrij snel naar 2 mannen die u konden verderhelpen. Deze 2 mannen sloten u van 15 augustus 2010 tot 30 november 2010 op in een huis in Mombasa en verkrachtten u daar afwisselend. Ondertussen regelden zij uw vertrek uit Kenia. Op 30 november 2010 ging u met 1 van de 2 mannen aan boord van een vliegtuig met bestemming België. U vroeg er op 1 december 2010 asiel aan.

## **B. Motivering**

**Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.**

U verklaarde bij terugkeer naar uw land van oorsprong uw ex-vriend Samy te vrezen, die u tot FGM zou dwingen en zou eisen dat u zou toetreden tot de Mungiki (gehoor CGVS, p. 14). Volgende opmerkingen dienen hierbij te worden gemaakt.

**Vooreerst blijkt dat in Kenia voor slachtoffers van de Mungiki bescherming door de autoriteiten en door niet-gouvernementele organisaties voorhanden is.**

Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de politie in Kenia de afgelopen jaren wel degelijk leden van de Mungiki viseerde en arresteerde, en in sommige gevallen zelfs dusdanig gewelddadig ('shoot to kill') optrad tegen (vermeende) leden van de Mungiki dat hierop publiek kritiek werd geuit. In elk geval blijkt uit diverse bronnen dat (vermeende) leden van de Mungiki niet ongestoord hun gang kunnen gaan en dat de politie zich als doel stelde om de Mungiki 'uit te roeien'. In oktober 2009 zei Njuguna Gitau, één van de woordvoerders van de Mungiki, dat de organisatie niet langer bestond en dat voormalige leden nu deel uitmaakten van de politieke partij National Youth Alliance. De voormalige Mungiki-leider, Maina Njenga, heeft het leiderschap opgenomen van de Kenya National Youth Alliance en wil een rol spelen in de volgende verkiezingen. Er waren wel berichten dat sommige voormalige Mungiki-leden en –leiders uit Central Province zich in het geheim hadden afgesplitst tot een organisatie met de naam 'Unfinished', die andermaal actief waren in busterminals en commerciële centra in Central Province, maar dit werd dan weer betwist door politie in Central Province. In het algemeen kan echter worden gesteld dat de regering duidelijk blijk heeft gegeven van de wil om komaf te maken met de Mungiki en dat slachtoffers van de Mungiki adequate bescherming kunnen krijgen, zowel van de autoriteiten als van niet-gouvernementele organisaties.

In het licht van deze informatie blijkt dat uw verklaring dat de politie tot nog toe enkel vermeende leden van de Mungiki heeft gearresteerd, maar dat de echte Mungiki nog allemaal vrij rondlopen (gehoor CGVS, p. 13) niet aan de werkelijkheid beantwoordt. Het is trouwens niet aannemelijk dat het massale en (soms) gewelddadige optreden van de Keniaanse politie tegenover Mungiki-leden u volkomen zou zijn ontgaan, vermits dit reeds enkele jaren aan de gang is. Uw bewering dat sommige politici met Mungiki samenwerken (gehoor CGVS, p. 13) wordt in bepaalde bronnen bevestigd, maar dit neemt niet weg dat de politie daadwerkelijk probeert om de Mungiki te bestrijden. U bewering dat Samy blijkbaar de politieagent kende bij wie u klacht ging indienen tegen Samy (gehoor CGVS, p. 9-10), is geen afdoende reden om geen poging meer te doen om een ander politiecorps in te lichten over het feit

dat uw vriend coördinator was binnen Mungiki, dat hij veel mensen had vermoord en dat zijn ouders en broer ook lid waren van Mungiki (gehoor CGVS, p. 9). Uw loutere beweringen dat de politie niets doet om de Mungiki te bestrijden, dat politici samenwerken met de Mungiki en dat uw vriend Samy een politieagent kende is dan ook niet afdoende om te verantwoorden dat u niet meer inspanningen heeft gedaan om de politie op de hoogte te stellen van het feit dat uw vriend een gevaarlijk Mungiki-lid was en dat u door hem bedreigd werd.

**Verder kunnen ernstige vragen worden gesteld bij uw bewering dat uw vriend Samy werkelijk betrokken was bij de Mungiki.**

Uit diverse informatiebronnen waarover het CGVS beschikt blijkt dat leden van Mungiki verwesterlijking en modernisme verwerpen en de Kikuyu-traditie – waaronder culturele gebruiken, rituelen, FGM etc... - in ere willen herstellen. De leden van de Mungiki verzetten zich uitdrukkelijk tegen christianisme en treden op tegen vrouwen die zich niet aan hun traditionele vestimentaire voorschriften houden (zie informatie in het administratief dossier).

In het licht van deze behoudsgezinde manier van denken en doen van de leden van Mungiki is het bijzonder vreemd en ongeloofwaardig dat u verklaarde dat uw vriend Samy er in 2005 voor zorgde dat u naar school kon gaan om computer te leren en dat hij uw schoolgeld betaalde (zie vragenlijst CGVS, ingevuld door DVZ op 20 januari 2011, pt. 5 en gehoor CGVS, p. 14); dat hij 2 maal tussenkwam om voor u een job te vinden (gehoor CGVS, p. 4, 7 en 14) en ook uw zussen aan jobs hielp (gehoor CGVS, p. 4 en 14) en dat hij ermee instemde om met u ongehuwd samen te wonen (hetgeen volgens u in Kenia in het algemeen al ongebruikelijk is (gehoor CGVS, p. 6)). Op de vraag of hij u toeliet uw christelijk geloof te belijden en naar de kerk te gaan, antwoordde u wel dat hij dit niet wilde en dat hij u aanzette om te koken en schoon te maken, maar uit uw verklaring 'Ik ging naar de kerk en dan was hij kwaad nadien' blijkt duidelijk dat u uw zin kon doordrukken (gehoor CGVS, p. 8), hetgeen evenzeer weinig overtuigend is indien uw vriend Samy werkelijk tot de Mungiki zou hebben behoord, vermits de Mungiki het christelijk geloof verwerpelijk vinden (cf. supra).

Eveneens weinig overtuigend is dat Samy u pas de ochtend volgend op 25 december 2009 (gehoor CGVS, p. 7), de dag waarop hij u een huwelijksaanzoek zou hebben gedaan, zou hebben gezegd dat hij tot de Mungiki behoorde en toen voorwaarden zou hebben gesteld aan het huwelijk, met name ; dat u FGM moest ondergaan, dat u moest toetreden tot de Mungiki en dat u uw naam moest veranderen (gehoor CGVS, p. 5, 6 en 7) en dat terwijl u hem al van 2003 kende en sinds midden 2005 met hem samenwoonde (gehoor CGVS, p. 6). Op de vraag of u enig idee heeft waarom hij u zo lang verzwegen heeft dat hij lid was van de Mungiki, stelde u dat hij misschien uw vertrouwen wilde winnen, zodat u van hem was en wachtte op het juiste moment om u te overtuigen om toe te treden. U voegde eraan toe dat u het hem vroeg en dat hij zei dat hij bang was dat u weg zou lopen (gehoor CGVS, p. 9). De vaststelling dat hij uw scholing financierde en u jobs bezorgde – en bijgevolg bijdroeg tot uw zelfstandigheid – past echter niet binnen de door u aangehaalde logica dat hij lang wachtte om te zeggen dat hij bij Mungiki was omdat hij bang was dat u weg zou lopen. Door alsmaar meer bij te dragen tot uw emancipatie vergrootte hij immers de kans dat u in staat zou zijn om op eigen benen te kunnen staan en hem desgevallend te verlaten als hij u dwong dingen te doen waar u het niet mee eens was.

Evenzeer bevreemdend is dat u zich in de (lange) periode dat u met Samy samen was, nooit zou gerealiseerd hebben dat Samy bij de Mungiki was, doordat u zich met name vragen zou hebben gesteld bij de vreemde rituelen die bij jullie thuis (gehoor CGVS, p. 9) en bij zijn ouders (gehoor CGVS, p. 8) plaatsvonden en waar hij aan deelnam, en die te maken hadden met zijn lidmaatschap van de Mungiki. Bovendien wist u dat hij in de matatubusiness zat (gehoor CGVS, p. 6), die - volgens diverse informatiebronnen – gedomineerd werd door leden van de Mungiki.

**Daarenboven zijn uw verklaringen over uw tijdsbesteding nadat Samy u een huwelijk met voorwaarden had opgelegd, volstrekt niet verenigbaar met een gegronde vrees ten aanzien van Samy.**

U stelde dat Samy u de ochtend na 25 december 2009 onthulde dat hij deel uitmaakte van de Mungiki en dat u FGM moest ondergaan, uw naam moest veranderen en tot de Mungiki moest toetreden (gehoor CGVS, p. 5, 6 en 7). Hij bedreigde u met de dood (gehoor CGVS, p. 7). Het is hoogst bevreemdend dat u – na deze onthulling, waarbij uw vriend ook zei dat hij vele mensen had vermoord (gehoor CGVS, p. 9) - in jullie huis bleef wonen (gehoor CGVS, p. 7) en dat u bovendien ook nog naar het huis terugkeerde nadat u klacht tegen Samy had neergelegd bij een agent van het politiekantoor van South Sea in Nairobi en deze agent samen met Samy in het politiekantoor had zien zitten (gehoor CGVS, p. 10). Van iemand die met de dood bedreigd wordt door iemand waarvan ze weet dat hij ook effectief al vele mensen heeft vermoord, zou men toch een andere reactie verwachten.

**Voor wat uw verklaring betreft dat u zwanger raakte ten gevolge van verkrachting kan nog het volgende worden opgemerkt.**

In de vragenlijst van het CGVS maakte u melding van verkrachting door 2 Canadese mannen en stelde u zwanger te zijn geraakt en in België een abortus te hebben ondergaan (vragenlijst CGVS, p. 5). Tijdens het gehoor door het CGVS vermeldde u de verkrachting door 2 zwarte mannen (gehoor CGVS, p. 11), maar u verklaarde niet dat u ten gevolge van deze verkrachting zwanger raakte en een abortus onderging, ook niet toen u op het einde gevraagd werd of u alles uitgelegd had wat u wilde zeggen (gehoor CGVS, p. 14). Uw vroegere raadsman, Pieter-Jan Staelens, legde in opdracht van Philip Van Den Berghe laboresultaten en 2 medisch attesten van Drs. Hebberecht en Hellemans voor, waaruit blijkt dat u in België een zwangerschapsonderbreking heeft ondergaan. Zonder afbreuk te doen aan de ernst en de impact van deze ingreep, vormt het feit dat u een abortus onderging op zich geen bewijs van verkrachting, vermits een zwangerschapsonderbreking ook op andere motieven kan gestoeld zijn dan verkrachting. U maakte overigens aan het einde van het gehoor geen melding van de 2 zwarte mannen wanneer u verwees naar de redenen waarom u niet wilde terugkeren naar Kenia.

**Uit het voorgaande blijkt dat de waarachtigheid van de door u aangehaalde problemen met Samy kan worden betwifteld. Bijgevolg kan u bezwaarlijk stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.**

*U legde geen documenten voor om uw identiteit en reisweg te staven.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

## **2. Over de gegrondheid van het beroep**

2.1. Verzoekster voert aan dat de leden of minstens sympathisanten van de Mungiki nog steeds aanwezig zijn in de politiediensten en de politiek.

Het zien van Samy met een politieagent ondermijnde haar vertrouwen in de politiediensten.

Het Haagse oorlogstribunaal heeft recentelijk onderzoek gevoerd naar het doen en laten van de Mungiki. Verzoekster had angst en is daarom niet naar de politie gestapt noch heeft zij andere stappen ondernomen tegen Samy.

Verzoekster omschrijft om welke redenen Samy zijn toenadering tot of lidmaatschap van de Mungiki voor haar verborgen hield.

Verzoekster legt haar houding uit nadat ze de politie ingelicht had over de houding van Samy.

Verzoekster stelt dat zij zich niet alle details kan herinneren van de periode van haar verkrachtingen en dat het vaststaat dat zij een abortus heeft ondergaan.

Verzoekster geeft uitleg over de reden waarom ze geen documenten inzake haar identiteit en reisweg kan voorleggen.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoekster brengt geen begin van bewijs bij inzake haar identiteit, reisweg en asielrelaas, hetgeen een negatieve indicatie is voor haar geloofwaardigheid.

Verzoekster verklaarde dat haar verloofde Samy binnen de Mungiki de rol van coördinator had, mensen uitstuurde om geld op te halen en mensen te doden en dat hij veel mensen had vermoord (gehoor CGVS, p.9). Gelet op de voorgehouden functie en verantwoordelijkheden van haar verloofde is het niet aannemelijk dat hij verzoekster tijdens de periode dat ze samenleefden, van midden 2005 tot einde 2009, niet zou vragen zich te adapteren aan de gewoonten van de Mungiki. De bestreden beslissing stelt dienaangaande terecht vast dat het niet plausibel is dat verzoeksters verloofde, in acht genomen de strikte tradities van de Mungiki, haar hielp bij haar studies en professioneel leven en haar christelijk geloof liet belijden. Dit klemmt des te meer aangezien verzoekster behoort tot de Luo-etnie en uit de door verzoekster bij het verzoekschrift bijgebrachte informatie blijkt dat de Luo het slachtoffer waren van de aanvallen door de Mungiki. Verzoekster maakt niet aannemelijk een relatie te hebben gehad met een persoon die behoorde tot de Mungiki.

Indien verzoekster een relatie zou hebben gehad met een lid van de Mungiki, *quod non*, toont zij ook niet aan waarom zij actueel een vrees voor Samy zou dienen te koesteren: deze persoon was immers haar verloofde, ze heeft geen kinderen met hem en de relatie is ten einde. Indien ze alsnog vrees zou koesteren toont ze niet aan waarom ze geen hulp van de autoriteiten zou kunnen bekomen in acht genomen dat zij hem kan benoemen en diens daden kan omschrijven.

Waar vaststaat dat verzoekster in België een abortus heeft ondergaan, dient echter de vaststelling in de bestreden beslissing te worden gevolgd dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd omtrent essentiële elementen inzake de personen die haar zouden hebben opgesloten. Deze tegenstrijdige verklaringen kunnen niet uitsluitend worden verklaard door opgelopen trauma's.

De Raad hoeft niet op ieder argument in te gaan voor zover uit het arrest de pertinente motieven blijken waarop de uitspraak is gesteund. In het kader van de devolutieve kracht van het onderhavige beroep volstaan de kwestieuze vaststellingen om de ongeloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas vast te stellen en om het beroep ongegrond te verklaren.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.2. Verzoekster voert inzake de subsidiaire beschermingsstatus geen ander element aan dan hetgeen werd aangebracht in het kader van haar vluchtelingenrelaas. Gelet op het hoger vastgestelde inzake haar relaas en de elementen in het dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

### 3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 3**

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf oktober tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS